

VILLAMOSENERGIA-IPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETI SZÖVETSÉGÉNEK III. KONGRESSZUSA

Különleges hangulatban kezdődött és zajlott le 1995. november 10–11-én a VDSZSZ III. kongresszusa.

Az ELMÜ sporttelepén összegyűlt közel 250 kongresszusi küldöttnek nem kis erőfeszítésbe került, hogy az eredeti feladatnál maradva megvitassa az elmúlt négy évről szóló beszámolót, majd elvégezze az alapszabályban szükséges módosításokat. A program elfogadására és a tisztségviselők újraválasztására is sor került a második napon.

A különleges hangulat az iparágban kialakult bérvitából fakadt, amely már sztrájkra kényszerítette a munkavállalók sokaságát.

A forrongó hangulatban nem volt egyetlen hozzászóló sem, aki ne foglalkozott volna a tulajdonos elfogadhatatlan bérpolitikájával.

Az otthoni indíttatásnak megfelelően egyre keményebben fogalmazva követelték a VDSZSZ vezetőitől, a kongresszustól, hogy határozott fellépéssel – ha kell sztrájkot is bevetve – kényszerítsék ki a munkavállalók jogos igényét.

A kongresszus programjában külön napirendi pontként beillesztett „bérkonfliktus” megvitatását követően született meg az alábbi állásfoglalás:

A Villamosenergia-ipari Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének III. Kongresszusának Állásfoglalása Az iparágban kialakult bérkonfliktus kérdéseiről

1. A Villamosenergia-ipar stratégiai jelentőségű közszolgáltatás, ezért a VDSZSZ III. Kongresszusa szükségesnek látja, hogy kinyilatkozza: a villamosenergia-ipari dolgozók alapvető célja a fogyasztók magas színvonalú és maradéktalan mértékű ellátása villamos és hőenergiával.

Az iparág százéves történelme során ezt tanultuk elődeinktől, ezt valljuk és ezt az elvet kívánjuk tovább adni a jövőre nézve is.

Ezen alapelvek mentén megnyugtató a közvéleményt és a lakosságot, hogy az iparágban jelenleg lévő konfliktus bármely jellegű kiszélesedése esetén is a lakossági fogyasztók, különböző közszolgáltatások és közintézmények ellátása villamos energiával biztosítva lesz.

2. Felszólítjuk a döntéshozókat (kormányzat, tulajdonosok, munkáltatók), hogy a konfliktus feloldása céljából tegyenek meg mindent azért, hogy a tárgyalásos úton bérmegállapodás formájában megoldódjon.

3. Legmélyebb sajnálatukra és szándékaink ellenére az iparági dolgozókat belesodorták a sztrájkhelyzetbe.

A kormány és a tulajdonos helytelen módszerű és elfogadhatatlan mértékű bérpolitikája miatt a munkavállalók az érdekeik védelmében a legvégső törvényes eszközhöz kellett, hogy folyamodjanak. Ezért a felelősség a kormányt és a tulajdonost terheli.

4. A kongresszus síkra száll a szabad béralku, a munkáltató és a szakszervezet közötti szerződéses megállapodás elvének megvalósulásáért.

5. Megdöbbenéssel tapasztaljuk, hogy viszonylag kis mértékű (az iparág gazdálkodásának 0,8%-át érintő) bérvita tárgyalásos megoldása helyett, egyes döntési helyzetben lévő vezetők helytelen lépéseikkel és nyilatkozataikkal súlyos indulatokat gerjesztenek, félrevezetik a lakosságot és a közvéleményt.

Ezért szükségesnek tartjuk az alábbiakat ismételt hangsúlyozni.

Követelésünk tartalma az, hogy az iparágban eddigi 13,2%-os bértömeg növekedését emeljük fel 20%-ra, ez mindössze 6,8%-os növekedés. Ennek végrehajtása költségvetési forrást nem igényel, sőt az adókon keresztül ennek közel fele 0,9 milliárd Ft bekerül a költségvetés kasszájába. Megítélésünk szerint nem kérünk többet mint az ipar átlaga, annak ellenére, hogy az ÁV Rt. 1994 novemberében szerződéses formában írásos szándéknyilatkozatot tett az iparág reálkeresetének megőrzésére. Bérkövetelésünk teljesítése esetén az iparág dolgozóinak reálkeresete a